

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: WE Brand Sàrl (Luksemburg, Luksemburg)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „W E – zgłoszenie nr 10 763 795

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 sierpnia 2014 r. w sprawie R 2305/2013-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i uwzględnienie dokonanego przez stronę skarżącą zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego;
- obciążenie OHIM i WE Brand Sàrl kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 13 października 2014 r. – Belgia przeciwko Komisji

(Sprawa T-721/14)

(2014/C 431/66)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Belgii (przedstawiciele: L. Van den Broeck i M. Jacobs wspierani przez adwokatów P. Vlaemmincka i B. Van Voorena)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zalecenia Komisji 2014/478/UE z dnia 14 lipca 2014 r. w sprawie zasad ochrony konsumentów i graczy korzystających z usług hazardowych online i w sprawie ochrony nieletnich przed grami hazardowymi online;
- obciążenie Komisji kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia zasady kompetencji powierzonych przewidzianej w art. 5 TUE, ponieważ nie została wskazana ważna podstawa prawna upoważniająca Komisję do wydania zaskarżonego aktu.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia zasady kompetencji powierzonych, ponieważ traktaty nie upoważniają Komisji do wydania aktu o charakterze harmonizacyjnym w dziedzinie gier hazardowych.

3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia zasady lojalnej współpracy przewidzianej w art. 4 ust. 3 TUE oraz zasady równowagi międzyinstytucjonalnej określonej w art. 13 ust. 2 TUE, ponieważ Komisja nie uwzględniła konkluzji Rady z dnia 10 grudnia 2010 r. „Ramy działania w państwach członkowskich Unii Europejskiej w zakresie gier losowych i zakładów” (dokument 16884/10).
4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia zasady lojalnej współpracy określonej w art. 4 ust. 3 TUE w stosunku do państw członkowskich.
5. Zarzut piąty dotyczy naruszenia art. 13 ust. 3 TUE oraz art. 288 TFUE i 289 TFUE, ponieważ zaskarżony akt stanowi w rzeczywistości ukrytą dyrektywę. Strona skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła ponadto art. 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ ograniczenie zagwarantowanej w art. 11 karty wolności wypowiedzi i informacji nie zostało wprowadzone w drodze ustawy.

Skarga wniesiona w dniu 14 października 2014 r. – Aalberts Industries przeciwko Komisji Europejskiej i Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej

(Sprawa T-725/14)

(2014/C 431/67)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Aalberts Industries NV (Utrecht, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci R. Wesseling i M. Tuurenhout)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Unii Europejskiej reprezentowanej przez Trybunał Sprawiedliwości lub Komisję Europejską odszkodowania na rzecz Aalberts Industries z tytułu szkody spowodowanej naruszeniem jej praw, w wysokości 1 041 863 EUR za szkody materialne i 5 040 000 EUR za szkody niematerialne lub w wysokości ustalonej przez Sąd *ex aequo et bono*, w całości wraz z odsetkami wyrównawczymi za okres od dnia 13 stycznia 2010 r. do dnia ogłoszenia wyroku w sprawie tej skargi według stawki stosowanej przez EBC do jego głównych operacji refinansowych, która obowiązywała w odpowiednim okresie, powiększonej o dwa punkty procentowe lub odpowiedniej stawki określonej przez Sąd.
- obciążenie Unii Europejskiej reprezentowanej przez Trybunał Sprawiedliwości lub Komisję Europejską kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podnosi, że w postępowaniu w sprawie skargi Aalberts Industries N. V. i in./Komisja (T-385/06), którą wniosła skarżąca od decyzji Komisji C (2006) 4180 z dnia 20 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F-1/38.121 – Złącza) Sąd naruszył jej prawo do rozpatrzenia sprawy w rozsądnym terminie.

Skarżąca podnosi, że postępowanie trwało cztery lata i trzy miesiące, mimo że rozstrzygnięcie jej skargi przez Sąd przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy nie powinno trwać dłużej niż trzy lata. Sąd naruszył art. 47 akapit drugi karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który nakłada na sądy Unii obowiązek rozpatrzenia wniesionych przed nie spraw w rozsądnym terminie, oraz art. 6 ust. 1 EKPC, który każdemu przyznaje prawo do sprawiedliwego i publicznego rozpatrzenia jego sprawy w rozsądnym terminie.

Ze względu na okoliczność, że Sąd nie zakończył postępowania w sprawie skargi w terminie trzech lat, skarżąca poniosła rzeczywistą i pewną szkodę materialną. Szkoła ta obejmuje koszty powstałe względem niej w wyniku refinansowania gwarancji bankowej, ponieważ rozstrzygnięcie w sprawie skargi trwało dłużej niż trzy lata.